

Szegedi kishivatalnokok és a mai megélhetés.

(Saját tudósítónktól.) Irhatnánk ugy is, hogy a magyarországi kishivatalnokok, hiszen a sorsuk majdnem ugyanaz, — mégis csak a szegediekéről szólunk, hangsúlyozván, hogy Szeged évtized óta ugy szerepel, mint a *hivatalnokváros*.

A világháborút egyetlenegy társadalmi osztály se érezte meg olyan általánosságban, mint a kishivatalnok. Ez osztályba rendesen intelligens, precízebben: bizonyos számú közép- vagy polgári iskolát végzett emberek tartoznak, akik rendesen szegénységük miatt magasabb tanulmányokat nem folytathattak. Akik az osztályban vannak, részben szüleiket s testvéreiket segítik, részben maguk is meg-
nősülvén, családot tartanak föl. Bizonyos igényük van, nemcsak mert intelligensek, hanem mert városban élnek s direkt megkövetelik tőlük, hogy jó megjelenségük legyen (ruhaszámla), aztán a családjuk miatt se szégyenkezhetnek (ruházat és lakás.).

Ez a helyzet. Most nézzük a jövedelmet. Az állami és városi tisztviselők fizetését bizonyos fokon rendezték. Nem ugy a magán- és egyéb kishivatalnokéit. Ugyannyira, hogy akadnak középkorú, több családú hivatalnokok, akiknek havi jövedelmük 120—160 koronáig terjed. Ennyi volt a háború előtt, szebb napokban, sőt akkor is, amidőn négyszáz perccel olcsóbb volt a megélhetés. És annyi ma is, amidőn az a család, hol tizszer annyi a havi bevétel, mint a kisemberekénél, szintén érzik a mai idők ólomsúlyát.

Még egy körülmény kiváltképen latba esik a kishivatalnokoknál, tudniillik hogy nincsen mellékeresete és hogy fokozatos sorsjobbulást absolute nem várhat még tiz-husz évi szolgálat után se.

És itt megérkeztünk: 1915-ben a kishivatalnokok legszánandóbb páriái a társadalomnak. Mindenki elhagyta őket, minden fórum. Drágasági pótlék, fizetésjavítás, előlegezés, városi hatósági vagy állami segítség nincs. És ők hallgatnak, némán, összeszorított szájjal, mint a lebukott martírok.

Unszólásunkra egy kishivatalnok-csoport így mondotta el helyzetüket:

— Szegeden, a hivatalnokvárosban évekkel ezelőtt tűrhető volt a viszony; a nagy piacok, olcsó lakások miatt. Később mindrosszabbá vált. S ma? A város társadalmának legelesettebbjei mi vagyunk. Az a szegényházi lakos lakást kap és ennivalót, itt-ott kérhet is. Az a koldus kérhet is; odamehet az utcajárához s a magyar nép adakozó. És mi? Kitől kérjünk mi!... Kitől várjunk mi segítséget. Tudják azt vajjon, mit jelent egy hónapban harminc forintból, családnak élni? Ma, amikor egy-egy család a jobb középosztályból csak egy napon, a piacon közel ennyi kiadást követel. S aztán a lakás ha nem egészséges, ugy a család beteg. A főnök ur megköveteli, hogy a hivatalban jó ruhában legyünk, miénk se járhatnak rongyos ruhában.

A mi családi jövőnk általában semmi előnnyel se kecsegtet: a fiaink és leányaink hozzánk való szegények maradnak. Mit várhatunk mi?

Sikeres defenzivánk a Kárpátokban.

Bécs, március 31.

Katonai szakértő tollából adjuk az alábbi közleményt: A keleti *Beszkidekben* a nyugalom tart; nagy veszteségeik miatt az oroszok egyelőre beszüntették támadásaikat. Arcvonulunk, mely a *konicznai* nyeregtől a *Lupkov*-tól délre fekvő területig tart, az ellenség elkeseredett, veszteségekkel nem törődő több hetes tömegtámadásai dacára, szilárdul áll. A harcok gyújtója, mint ismeretes, *Laborc*-*rév* és *Bányavölgy* között volt. Csapatainknak ezen a területen való teljesítménye a legmagasabb mértéket is felülmúlja.

Ha a múlt hetek orosz offenzíváját befejezett aktusnak tekintjük és a bekövetkezendő újabb támadásokat a háború történetének egy új lapjára írjuk, akkor *fegyvereink döntő sikeréről beszélhetünk*. Döntőnek oly értelemben, hogy a Kárpátokban folyó óriási küzdelemnek egy fázisa az ellenség visszautasítása által a mi javunkra dőlt el. Mozgó háborúban ezen részleges győzelem operatív eredménye tagadhatatlanul lélesekben jutna kifejezésre. Állásharcban azonban az adott körülmények között be kell érniük azon fölötté örvendtes tényállással, hogy az *oroszok makacs áttörési kísérletei ezen a katonailag és politikailag oly fontos területen összeomlottak*. A 160 kilométer hosszú kárpáti front szomszéd állásaira a keleti *Beszkidekben* kivívott ezen győzelem nem lehet egyelőre befolyással. De mindenestre megnövelik ezek a sikerek ott harcoló katonáink bizalmát és a mi hitünket a végleges sikerben.

A *Lupkov* és *uzsoki szoros* közti szakaszon a harc tart. Harcvonalunk itt: *Lupkovtól Smolniton át a Csnától* északra fekvő magaslatok, a *Karnicától* északkeletre fekvő vidék és a *San* legfelsőbb részének hosszában. Itt a mi frontunk és az ellenségé ugylátszik, igen közel áll egymáshoz; a vezérkar ugyanis ma több orosz rohamtámadásról tesz említést, tehát oly vállalkozásokról, amelyek csak csekély távolságról voltak intézhetők.

Az osztrák-magyar—német front szilárdan áll, mint egy fal. Az ellenség veszteségeinek igen nagyoknak kell lenniök. Maga a tegnapi nap 1900 foglyot hozott. Az *egy havi harc eredményei az orosz foglyok szokatlanul nagy számában fejeződnek ki*. 183 tiszt és 39.942 ember, tehát több, mint 40 ezer ember, ami egy orosz hadtest hadi állományának felel meg. Ha az ellenségnek halottakban és sebesültekben való veszteségét ugyanennyire becsüljük, akkor két teljes orosz hadtest semmisült meg. Egyik olasz becslés az oroszok januári és februári veszteségeit 90 ezer emberre teszi és nincs okunk ennek helyességében kételkedni. S így az *oroszoknak csupán*

A hogy ezt a kérdést fölteszik, rettenetes, vigasztalan.

Ó, ha valami vigasztaló felelet jönne rá, valahonnan, bárhonnét.

a Kárpátokban való veszteségét az 1915. év első negyedében 200 ezer emberre becsülhetjük. 183 tisztnek a fogságba jutása az oroszokat nagy tiszthiányukra való tekintettel ugyancsak érzékenyen érinti. Örvendtes a *gépfegyver-zsákmány is*. 68 gépfegyver körülbelül 17 orosz zászlóaljnak a gépfegyver-felszerelése. Ennek a becses fegyvernemnek mindegyike tűzhatás dolgában egy-egy század, az összes tehát egy gyaloghadosztály elvesztésének felel meg. És itt emlékeztetünk arra, hogy az orosz főparancsnok: a nagyherceg, külön parancsokkal kötötte az alparancsnokok lelkére, hogy gondosan ügyeljenek arra, hogy ágyú és gépfegyver ne jusson ellenséges kézre; ezeknek az elvesztése Oroszországra nézve nagyon is súlyos veszteség.

Március hava nagyon kielégítő eredményekkel záródott le a Kárpátokban. A halatlan kegyetlenséggel megerősített állásaink ellen hajtott tömegek támadásai mindenképpen meghiúsultak a mi megrendíthetetlen arcvonalunkon, a megkísérelt áttörés sehol sem sikerült. Azokat a hősokeket, akik oly dicsőségteljesen védik a Kárpátokat, mindenképpen megilleti a haza halálja.

Hogyan gondoskodjunk a vízhiány megszüntetéséről.

Szakembertől kaptuk a következő nagy-
érdekű sorokat:

Nincs kétely az iránt, hogy a járványok legyőzésére a leghatásosabb eszköz a csiramentes, tiszta víz. Eredményesen csak az a város veheti fel a küzdelmet a járványokkal, amelynek ez a hathatós eszköz kellő mennyiségben áll rendelkezésére.

Szeged városa ebben a tekintetben különleges helyzetben van. Szegednek van is, nincs is vize. A város két folyó mellett egyik legdusabb földalatti vizek fölött fekszik. Csak ki kell nyujtanunk a kezünket és víz van bőven.

Kérdezzük, hogy mi az oka annak, hogy mióta Szegeden az új vízmű létesült, állandó a vízhiány? Semmiestre sem a katonai kórházak, amelyek közül a legtöbbnek külön artézi kutja van és így a vezetéket nem terhelik. Azután meg hol volt még a háború, amikor már Szegeden élt a vízhiány nevű szörny-szülött.

Származása igen előkelő, apja egy budapesti ur, aki minden reális indokolást mellőzve, kijelentette, hogy a város alatt levő vízmedence víztartalma kifogy. Szólt és visszautazott Budapestre. Az anyja — ez esetben „helybeli illetékes körök” — nem érdeklődött a mikor, miért és hogyan iránt, hanem féltő gonddal nevelte a kis szörnyet, míg az fenyegető veszéllyé nem nőtt meg.

Szeged város intelligens közönsége, legfőbb ideje, hogy ezzel a fantommal végezzünk.

A város alatt levő vízmedence nem léte-

Szerdán, azaz március 31-én nyílt meg a fényesen átalakított, ujonnan berendezett

Szövetség Nagykávéház

a Fekete-házban (Haggenmacher-sörcsarnok mellett).

◆ Gondl Kálmán zenekara játszik. ◆

Tisztelettel Grünbaum Izidor.